

Luzana Pospíšilová
ilustroval Drahomír Trstán

Pojďte si krát s hádankami

čte | ní |
pro |
prv | ňáč
ky

GRADA®

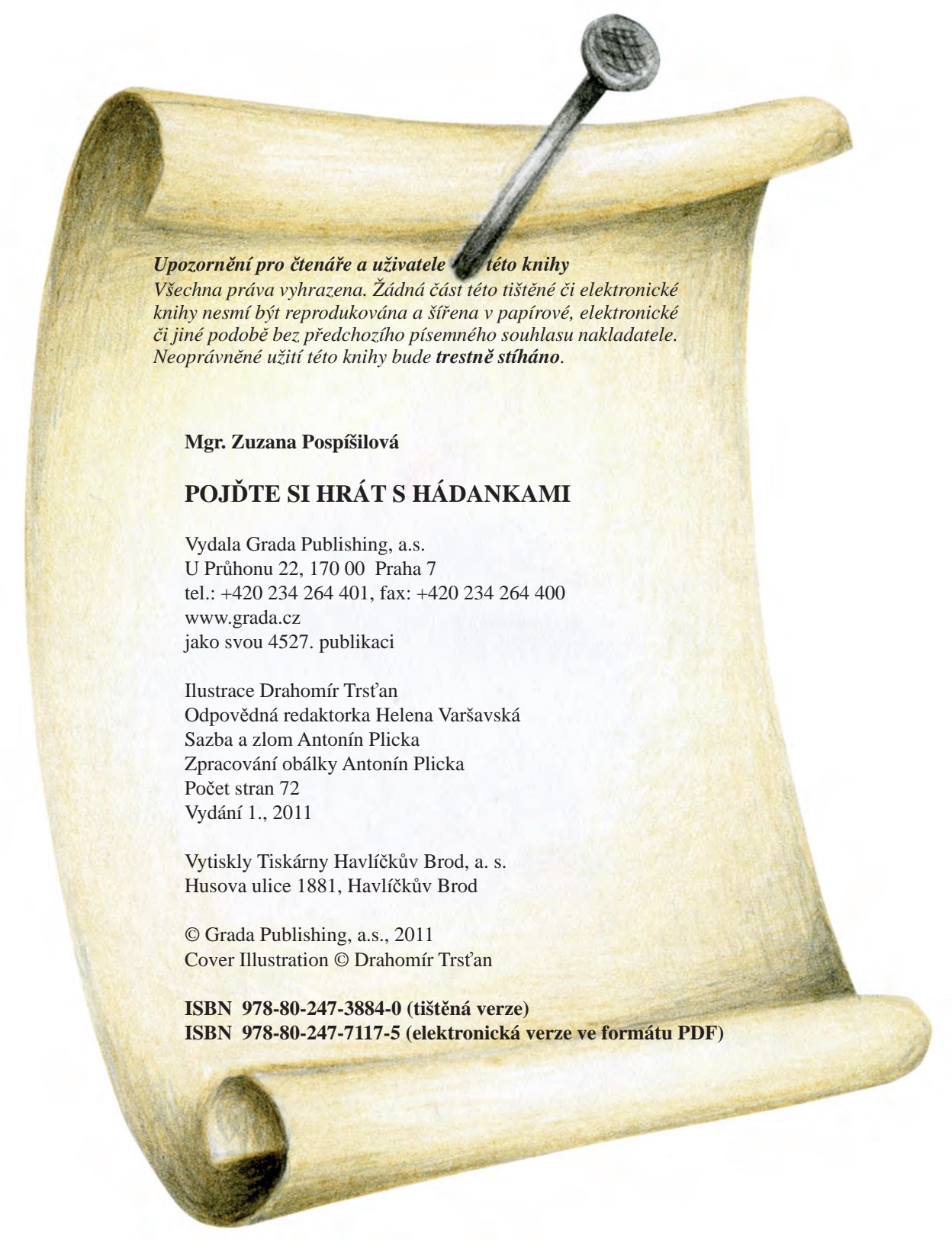

Lurana Pospíšilová
ilustroval Drahomír Trstl

Pojďte si krát s hádankami

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy
Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Mgr. Zuzana Pospíšilová

POJĎTE SI HRÁT S HÁDANKAMI

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 4527. publikaci

Ilustrace Drahomír Trst'án
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 72
Vydání 1., 2011

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.
Husova ulice 1881, Havlíčkův Brod

© Grada Publishing, a.s., 2011
Cover Illustration © Drahomír Trst'án

ISBN 978-80-247-3884-0 (tištěná verze)
ISBN 978-80-247-7117-5 (elektronická verze ve formátu PDF)

Obsah

Předmluva	7
Pohádkové hádanky	9
Zvířata v hádankách	19
Věci kolem nás doma	29
Věci kolem nás ve škole	39
Věci kolem nás venku	44
Hádanky z přírody	49
Naše tělo a oblečení	54
Sportovní hádanky	59
Stroje, přístroje a nástroje	64
Povolání	69

Předmluva

Co se učí hádankami?

Děti musí myslet samy,
ale přitom stále znova
poznávají nová slova.
Ze slov v duchu postaví
v mysli vlastní představy.
Děti budou hádat rády
i se svými kamarády.
Někdo hbitě odpoví,
jinému zas napoví
veršované otázky
nebo krásné obrázky.

**Dost však bylo povídání,
teď se pusťte do hádání.**

Pohádkové hádanky

Jestli máte skřítky rádi,
zvou vás lesní kamarádi
do pařezu, do komůrky
Křemílka a _____.
(VOCHOMŮRKY)

Červenou čepičku,
dobrotu v košíčku,
po lesní cestičce
pospíchá k babičce.
Chybu ale udělala –
do řeči se s vlkem dala!
Kdo je tahle šikulka?
Jmenuje se _____.
(KARKULKA)

Žije asi ponejvíce
v řece nebo na rybníce.
Vždycky bývá zelený,
pentličkami zdobený.
Kdo je to?
(VODNÍK)

Že byla jak z růže květ,
vyhnali ji z domu hned.
Macecha k ní moc zlá byla –
jablkem ji otrávila.
Ale princ šel na procházku
a zachránil mrtvou krásku.
Trpaslíci v komůrce
pomáhali _____.

(SNĚHURČE)

Ve špičaté čepici,
se svou koulí věštící,
zvládne s hůlkou kouzlo, trik,
jako každý _____.

(KOUZELNÍK)

Je z rodiny královské,
jmění mívá obrovské.
Kdopak by se o něj bál?
Vždyť z něj jednou bude král!
Kdo je to?

(PRINC)

Narodil se a hned čile
mluvil, chodil během chvíle.
A když byl čas na oběd,
za tátou s ním běžel hned.
I když byl jak prstík malý,
s volem pole poorali.
Víš, kdo je ten chlapeček?
Jmenuje se _____

(PALČEK)

Má na nose bradavici,
nepořádek ve světnici.
Do chaloupky z perníku
přiláká tě ve mžiku.
Kdo je to?

(JEZIBABA)

Ať je léto nebo sních,
bydlí hlavně v jeskyních.
Hlav mívá vždy víc než dost,
proto není v zámku host.
Kdo je to?

(DRAK)

Sudičky jí během chvilky
dýchly osud do postýlky.
Píchne se a bude spát,
dost možná, že napořád!
Proti spánku je však lék –
princův sladký polibek.
Tato krásná děvenka
je _____.

(ŠIPKOVÁ RŮŽENKA)

Ocas má a rohy taky,
v pekle bydlí s darebáky.
Bývá černý celičký,
a tím straší dětičky.
Kdo je to?

(ČERT)

V starém hradě na cimbuří,
prochází se, kvílí, zuří.
V noci straší místo spaní
v bílých šatech _____.

(BÍLÁ PANI)

Byl to dub, anebo buk?
Ze dřeva je rázem kluk.
S hladem si hned věděl rady.
Snědl všechno ze zahrady,
mámu, tátu, všechny sněd.
Copak tohle viděl svět?
Tohle není jelimánek,
ten hladový -----.

(QTESÄNEK)

V přepychovém zámku bydlí,
k sezení má zlatou židli.
Korunku má, kočár zlatý
a na sobě krásné šaty.
Kdo je to?

(PRINCEZNA)

Bydlí někde v nebičku,
přeje tvému štěstíčku.
Hodný je, má křidýlka,
takto poznáš -----.

(ANDLKA)

Kde se tenhle klouček vzal?
Někdo si ho vyřezal.
Dlouhý nos mu celkem sluší,
dřevěné má ruce, uši...
Málokdo však ale tuší,
že má živou dětskou duši.
V tom příběhu velmi milém
setkáme se s _____.

(PINOCCHIUM)

Mívá vždycky dlouhé nohy,
dosáhne až do oblohy.
V obrovské prý zemi žije,
nohy si tam v moři myje.
Kdo je to?

(OBRA)

Při měsíčku tančí v lese
a ladně se přitom nese.
Průhledná či celá bílá
bývá jako každá _____.

(VILA)

Dívka, která vlídná byla,
s macechou zlou v domě žila.
Na bál k princí mohla jít,
jen když stihne uklidit.
Zrnka hrachu od popela
do rána prý třídít měla.
Když však koukla do oříšku,
našla šaty na svou výšku.
Na plese v nich tančila
a princí se líbila.
Kdo je to?

(POPELKA)

Ozbrojený bambítkami
přepadává dámy, pány.
V chatrči pak coby dup
zkontroluje dnešní lup.
Kdo je to?

(LOUPEŽNÍK)

Ať se děje, co se děje,
tak se stále jenom směje.
Zmalovanou mívá psu
a spatříš ho u cirkusu.
Kdo je to?

(KLAUN)

Bývá vždycky maličký.
Na vrcholku hlavičky
řád nosívá čepičky.
Droboučký je celičký,
není proto žádný div,
že se schová kamkoliv.
Kdo je to?

(SKŘÍTEK)

Široký či Bystrozraký
není někdo ledajaký.
Jsou to muži pohádkoví.
Kdo jim chybí? Kdo to poví?

(ДЛОУХЪ)

Starý pán z pohádky
velmi rád čaruje,
hloupému Honzovi
vždy něco daruje.
Kdo je to?

(ДѢДЕЧЕК)

(ПОХАДКОВЪ)